

Xavier Flores

És difícil trobar en la història del cinema un director de la talla de Rohmer que tenguí una habilitat tan destacable en el tractament dels personatges, especialment en els que no necessàriament li són afins ni tan sols simpàtics, aquest escrúpol fa que a vegades, fins i tot, pot arribar a confondre'ns sobre les seves vertaderes intencions.

L'escrupolositat de Rohmer s'estén a altres àmbits del seu cinema. Per a molts l'"exagerat" respecte a la realitat en què, per costum, mai no intervé -excepte algunes pel·lícules de recreació històrica- és una de les característiques o claus per entendre el seu cinema.

La nitidesa en la definició del context on es desenvolupa l'acció dels seus

personatges és a vegades tan important com el discurs mateix.

La distància amb què ens obliga a contemplar les seves criatures així com el partit que treu als seus actors -professionals o no- i el seu gust per convertir coneguts seus o amics en personatges importants de les seves pel·lícules -aportant no solament la seva presència física- sol ésser el que ens facilita reconèixer les seves pel·lícules. La seva aportació en el camp de la interpretació tal vegada sigui una de les seves preocupacions més reconegudes.

A vegades passa desapercebut el seu talent natural per a l'enquadrament, la seva facilitat per disposar tots els elements necessaris que compon en els seus plans sense que es noti en cap moment, fruit d'una

reflexió molt estudiada. S'agraeix, a més, que es mantengui allunyat de referències cultistes a la pintura, fet altament freqüent a altres cineastes.

A mesura que transcorren els anys i augmenta la seva precisió quasi ascètica en la utilització dels elements de la forma cinematogràfica, es va desposseint de recursos que no li són absolutament imprescindibles, aconseguint paradoxalment més exactitud en la transmissió del seu món.

Rohmer ha aconseguit "col·leccionar" durant els darrers quaranta anys una sèrie de pel·lícules que el defineixen com un dels homes més sensats de la seva generació i unes de les claus per entendre amb més tranquil·litat el període de la *nouvelle vague*. ■

